

Områdesindelning i Stockholms län

Basområden

2011-01-01

Kartor

Landstingsstyrelsens förvaltning

Basområden

Kartframställning: SCB efter grundmaterial från Stockholms läns landsting

Förord

Basområdesindelningen är en vidareutveckling av den indelning i "FoB-områden" som fram till 1990 användes vid Folk- och bostadsräkningarna i Stockholms län. Indelningen används idag som statistisk och geografisk byggesten av många olika aktörer inom samhällsplanering i länet och ingår dessutom i det rikstäckande s.k. SAMS-systemet vid SCB, med den skillnaden att SAMS inte reviderats. Basområdesindelningen, som är geografiskt heltäckande, har reviderats åren 1995, 2000 och nu senast 2010.

Basområdena har ursprungligen delats in i olika typer av områden – exempelvis bostadsområden, arbetsplatsområden och grönområden. De kan läggas ihop till valfria större områden för olika ändamål, exempelvis sjukvårdens olika indelningar, polisdistrikt och kommunala planeringsområden.

I Landstingets statistikdatabas "ODB" (Områdesdatabasen) finns basområdesstatistik som används i olika typer av analyser och modeller inom sjukvård- och övrig samhällsplanering, till exempel statistik om barn 0-17 år, befolkning och befolkningens bakgrund samt befolkningsprognoser men även statistik om exempelvis arbetssökande, byggande, inkomster, ohälsa och utbildning.

Denna rapport innehåller reviderade basområdeskartor för perioden fr.o.m. 2011-01-01. Områdesindelningen omfattar hela Stockholms län enligt den administrativa indelning som gällde 2011-01-01. Uppgifter, dokumentation och texter har delvis hämtats från föregående rapporter.

De tidigare områdesindelningarna finns beskrivna i rapporter från 1960 och framåt hos Stockholms Stad, Utrednings- och Statistikkontoret, eller hos Landstingsstyrelsens förvaltning, Tillväxt, miljö och regionplanering. Följande rapporter kan nämnas:

- FoB 70-serien, 1972:2 (USK)
- FoB 1975 del 1 och 2 (USK)
- FoB 1980 del 1 och 2 (USK)
- FoB 1985 del 1 och 2 (Rtk)
- Basområden 1991-01-01 del 1 och 2 (Rtk)
- Områdesindelning i Stockholms län, Basområden 1998-01-01 (Rtk)
- Områdesindelning i Stockholms län, Basområden 2001-01-01 (Rtk)

Revideringen 2010 – uppgiftsinsamling, analyser och digitaliseringar - utfördes av projektledarna Ulla Moberg och Helena Näsström, Landstingsstyrelsens förvaltning/TMR, med bistånd av SCB, RM/RTI i Örebro.

Innehållsförteckning

Förord	3
Områdesindelningen i Stockholms län.....	5
Områdesindelningen – principer.....	5
Områdesindelningen – tekniskt utförande	9
Basområdesrevideringarna 1960 - 2010	9
Kommunvisa ändringar 2010 i sammandrag	11
Basområdesrevideringen 2010 – 66 nya områden.....	12
Kodning av områden på olika nivåer	12
Omnumreringar 1997 och 2010	13
Kartorna.....	14
Områdesförteckning till Basområden 2011-01-01	15
Tabell 1: Basområden	15
Förteckning över kartblad	??
Översigtskarta och teckenförklaring.....	Blad 0
Stockholm – Solna – Sundbyberg	Blad 1-4
Norra Stor-Stockholm.....	Blad 5-17
Södra Stor-Stockholm.....	Blad 18-24
Länets ytterkommuner.....	Blad 25-34

Områdesindelningen i Stockholms län

Olika förvaltningar inom Stockholms läns landsting använder statistikunderlag på detaljerad områdesnivå i sin planering. Detsamma gäller för kommunerna i länet och för många andra offentliga aktörer, forskare och företagare.

För att i möjligaste mån tillgodose olika önskemål krävs en heltäckande geografisk indelning i tillräckligt små områden som är enhetlig för hela länet. Man bör också kunna göra jämförelser bakåt i tiden. Basområdena och dess aggregat används av landstinget och landstingets bolag för sjukvårdsplanering, budgetplanering, regional fysisk planering, trafikplanering och regionala analyser. Även andra regionala aktörer och organ använder indelningen.

De basområden som används som minsta byggsten i Områdesdatabasen och även i landstingets prognosystem kallades tidigare "FoB-områden" och skapades ursprungligen inför det allra första s.k. kommunprogrammet som genomfördes vid Folk- och bostadsräkningen 1960. Sedan dess har de reviderats vart femte år i samband med FoB:arna fram till år 1990.

Områdesindelningen – principer

Före 1995 byggde basområdena på respektive kommuns NYKO (nyckelkodsområden). Från och med 1 januari 1995 släpptes kopplingen till NYKO och indelningen är sedan dess kommunoberoende och fastighetsbaserad. Vid revideringarna av indelningen prioriteras främst användarna på länsnivå och aktörer med länsövergripande verksamhet.

Under årens lopp har skiftande principer för indelning av områdena tillämpats för olika ändamål i olika delar av länet. Indelningen är därför varken konsekvent eller systematisk, utan snarare ett uttryck för att ett stort antal aktörer haft varierande inflytande. I vissa delar av länet märks inverkan av kommunernas NYKO:s mer än i andra, men NYKO-indelningen är dessutom inte geografiskt heltäckande.

Tidigare flyttades ibland basområdesgränserna vid t.ex. utbyggnad av redan avgränsade bostadsområden, vilket medfört att det inte alltid går att följa utvecklingen över tiden i alla delar av länet. Efter 1995 undviker man flyttning av gränser, men vid behov delas större områden i mindre för att underlätta jämförelser över tiden. Utvecklingen av nya statistikregister vid SCB sedan FoB 1990 gör det dock inte alltid meningsfullt att jämföra statistik långt bakåt i tiden.

I några basområden har mindre justeringar av gränserna gjorts vid den digitala hanteringen. Det har gjorts för att basområdenas gränser ska stämma bättre överens med administrativa gränser, vägar m.m. Det kartunderlag som har använts vid digitalisering i GIS är Lantmäteriets GSD Terrängkartan från 2010.

En indelning som skall tillgodose varierande behov måste bli komplex till sin natur. Strävan har varit att bilda områden som är homogena med avseende på bebyggelse och markanvändning, t.ex. att skilja tätort från glesbygd, arbets-

områden från bostadsområden, småhusbebyggelse från flerbostadshus, samt där det är möjligt skilja ny bebyggelse från äldre. Viktiga indelningsgrunder utöver homogeniteten har varit befolkningsprognoserna, landstingets och den kollektiva trafikens olika upptagningsområden, samt skärgårdens indelning i fastland och öar.

Sedan 1995 har homogeniteten förvandlats till en ökande heterogenitet i vissa områden på grund av förtätningen av bebyggelse inom befintlig infrastruktur, en uppblandning av bostäder och arbetsplatser i många områden, samt den omfattande permanentningen av fritidshus. I andra områden kan den ha förändrats till en annan typ av homogenitet, i till exempel invandrartäta områden eller i andra områden där segregeringen ökat. Det är svårt att realisera kravet på homogenitet när man skall beakta så många skilda aspekter.

Vid varje revidering tas om möjligt hänsyn till de planer inför framtiden som finns samtidigt som man försöker tillgodose jämförbarheten med tidigare år. Man måste förhandla, ibland genom att skapa små områden som inte har någon annan funktion än att få den nya indelningen jämförbar med den tidigare. Vid revideringen år 2000 beaktades ett antal framtida planer som dock 10 år senare i vissa fall visade sig ha förändrats avsevärt. I revideringen 2010 har därför "ex ante-delningar" hållits tillbaka i väntan på tydligare planer och utfall, i syfte att åstadkomma bättre precision vid "ex post-delningar" vid senare tillfällen. Möjligen kan man av detta skäl behöva göra ytterligare en revidering redan exempelvis år 2015.

Sedan år 2000 har befolkningen ökat med 231 000, i genomsnitt 178 personer per basområde. Ökningen har inte varit jämnt fördelad; Stockholms län är inte homogent bebyggt och befolkat utan en heterogen storstadsregion med glesbygd i flera kommuner och basområden. Kommunerna är sinsemellan mycket olika till sin natur och basområdena inte lämpade för jämförelser utan vidare bearbetningar. Vid statistikgenomgången av basområdena för åren 2000-2009 har det visat sig att utvecklingen varit högst varierande i de olika områdena. I basområden med äldre bebyggelse har befolkningstillväxten varit låg. Trots en mycket hög befolkningstillväxt i länet som helhet har en del basområden till och med minskat sin befolkning. I basområden av varierande storlek med omfattande genomförd eller pågående nyproduktion av bostäder har tillväxten varit hög men de är inte så många till antalet.

När det gäller geografiskt stora basområden med omfattande nyproduktion av bostäder eller arbetsplatser eller andra större förändringar i delar av basområdet har delningar gjorts i de fall planer och utfall varit tillräckligt kända. I geografiskt små redan tätt befolkade områden med nyproduktion och hög tillväxt har delningar inte gjorts. I geografiskt små basområden har delningar gjorts i en del fall där det varit önskvärt att skilja bostäder från arbetsplatser. Som en följd av tidigare frekventa och talrika revideringar har det genomsnittliga antalet folkbokförda per basområde sjunkit mellan åren 1970 och 1995 och därefter ökat, speciellt mellan åren 2000 och 2010 på grund av hög folkökning och att relativt få delningar gjorts efter den senaste 10-årsperioden; endast 16 av 26 kommuner har berörts.

Som framgår av tabellen nedan så är de kommuner som haft den högsta relativa ökningen mycket olika varandra till storlek och karaktär.

Befolkningstillväxt i kommunerna 2000-2010

Kommun	2000	2010	Skillnad 2000-2010	Kvot
Värmdö	31260	38301	7041	1,225
Solna	56605	68144	11539	1,204
Nacka	74974	90108	15134	1,202
Vallentuna	25228	30114	4886	1,194
Vaxholm	9286	10965	1679	1,181
Nykvarn	8052	9331	1279	1,159
Huddinge	84535	97453	12918	1,153
Österåker	34427	39521	5094	1,148
Sigtuna	35001	39990	4989	1,143
Ekerö	22266	25410	3144	1,141
Sundbyberg	33868	38633	4765	1,141
Upplands-Bro	20878	23676	2798	1,134
Botkyrka	73097	82608	9511	1,130
Stockholm	750348	847073	96725	1,129
Salem	13766	15391	1625	1,118
Sollentuna	58048	64630	6582	1,113
Södertälje	77882	86246	8364	1,107
Haninge	69644	77054	7410	1,106
Tyresö	39071	42947	3876	1,099
Järfälla	60471	66211	5740	1,095
Nynäshamn	23965	26032	2067	1,086
Lidingö	40584	44017	3433	1,085
Norrtälje	52611	56080	3469	1,066
Täby	60197	63789	3592	1,060
Danderyd	29570	31330	1760	1,060
Upplands Väsby	37576	39289	1713	1,046
Totalt	1823210	2054343	231133	1,127

Områdesindelningen – tekniskt utförande

Indelningen i basområden bygger på fastighet. Var och en av länets fastigheter har åsatts en kod som anger i vilket basområde de ingår. Den metod som använts sedan 1995 för att uppdatera fastigheternas basområdeskoder kallas "point-in-polygon" ("punkt-inom-område"). Ett digitalt kartskikt där fastigheterna representeras av punkter bearbetas mot en digital karta med basområdernas gränser. Uppgiften om var fastigheterna ligger anges av fastigheternas koordinater vilka hämtas från Lantmäteriet.

SCB jämför på maskinell väg fastigheternas koordinatpunkt med de digitala områdesgränserna (polygoner) som finns för basområden. Nya fastigheter får kod för det område, inom vars gränser koordinaten infaller. Denna maskinella metod måste kompletteras med manuell upprättning, då koordinaterna inte alltid är exakta.

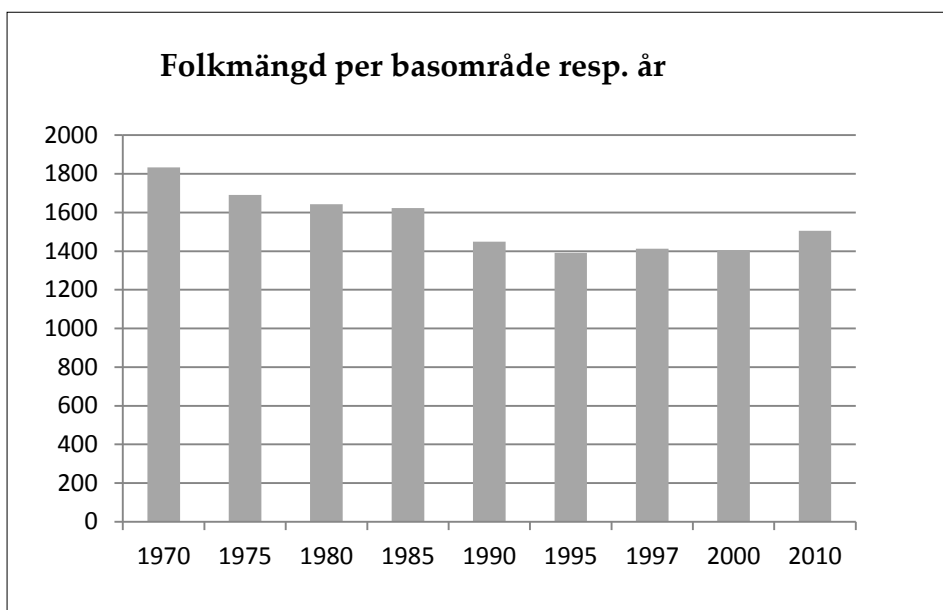
Basområdesrevideringarna 1960 - 2010

Den första områdesindelningen gjordes som tidigare nämnts i samband med FoB 60 och gällde Storstockholm i dåvarande omfattning samt Upplands-Bro, som då tillhörde Uppsala län. Vid revideringen 1970 fördubblades antalet områden och det berodde inte enbart på att hela länet då var med, utan också på stora förändringar i de andra kommunerna. Någorlunda bra jämförelser bakåt i tiden kan man göra till 1975. Vill man gå längre bakåt kan det gå bra i vissa kommuner, medan det i andra är i stort sett omöjligt.

Nedanstående sammanställning visar antalet områden vid respektive FoB-tillfälle och vid de senare revideringarna t.o.m. år 2010. De s.k. restområdena är inte medräknade. Till restområden förs personer som är folkbokförda på kommun eller församling.

Antalet FoB-/Basområden respektive år

	1960	1965	1970	1975	1980	1985	1990	1995	1997	2000	2010
Stockholm:	84	119	166	164	164	163	167	181	181	181	185
Inre staden											
<i>Stockholm:</i>	98	100	163	176	181	191	204	219	224	226	234
<i>Yttre staden</i>											
Norra förorts kommunerna	78	149	244	276	300	318	393	430	430	455	489
Södra förorts kommunerna	50	50	127	157	168	179	234	262	262	272	291
Ytterkommunerna	-	2	106	110	117	121	135	148	151	164	165
Totalt antal basområden	310	420	806	883	930	972	1133	1240	1248	1298	1364
Folkmängd (tusental)			1478	1494	1528	1578	1642	1726	1763	1823	2054
Folkökning				16	35	50	63	84	37	60	231
Kvot/10 år					1,03		1,07			1,11	1,13
Folkmängd per basområde			1834	1691	1643	1624	1449	1392	1413	1405	1506

Kommunvisa ändringar 2010 i sammandrag

Nedan sammanfattas de ändringar som gjorts i varje kommun. Förutom att vissa kommuner deltagit har framför allt Storstockholms Lokaltrafik, SL, inkommit med underlag som sedan förmedlats till de kommuner som varit berörda, för synpunkter och för kompletteringar. Även Regionplanekontoret har deltagit aktivt i revideringsarbetet. Ytterligare aktörer har visat intresse men inte inkommit med något underlag. En mer utförlig dokumentation av de revideringar som genomfördes 2010 finns tillgängligt.

Sammanfattande åtgärder och aktör

Kommun	
Botkyrka	SL har delat av Riksten vid Tullinge.
Danderyd	-
Ekerö	-
Haninge	SL har delat tre områden: Nedersta, Vega och Kvarntorp.
Huddinge	-
Järfälla	SL vill dela Barkarby men kommunen tycker det är för tidigt.
Lidingö	Lidingö har bytt gräns med Vaxholm och införlivar Storholmen.
Nacka	-
Norrtälje	-
Nykvarn	En felaktig kommungräns mot Södertälje i Basområden 2000 har rättats.
Nynäshamn	-
Salem	-
Sigtuna	SL och Regionplanekontoret har delat ett större antal områden, bl.a. vid Arlanda och Arlanda stad, samt flera av glesbygdsområdena.
Sollentuna	-
Solna	I Solna har många omfattande ändringar gjorts i flera områden på initiativ av SL och Solna, bl.a. vid Karolinska, Stora Frösunda och på Järvafältet. Solnas gränser har använts som underlag.
Stockholm	SL och Regionplanekontoret har ändrat i flera områden, framför allt Rinkeby/Tensta, Vårta-området och Kista. USK:s gränser har dessutom använts vilket påverkat ett par områden.
Sundbyberg	SL har delat av Brotorp i Kymlinge.
Södertälje	SL har delat Strömskog. Den felaktiga kommungränsen mot Nykvarn i Basområden 2000 har rättats.
Tyresö	Tyresö har delat tre områden: Tyresö Strand, Tyresö Brevik och Stor-skogen.
Täby	SL har delat ett område i anslutning till Arninge.
Upplands-Bro	Upplands-Bro har delat tre områden: Bro glesbygd i fyra delar, Kungsängens glesbygd vid Brunna och Skällsta.
Upplands Väsby	-
Vallentuna	Vallentuna har delat 3 områden: Vallentuna glesbygd SO, Orkesta glesbygd och Karlberg Rickeby.
Vaxholm	Vaxholm har bytt gräns med Lidingö och frånträder Storholmen.
Värmdö	Värmdö har delat sex områden och bildat ett större antal nya. Bl.a. delas Södra Värmdö och Norra Värmdö i vardera fyra delar.
Österåker	SL har delat Södra Runö i tre delar.

Basområdesrevideringen 2010 – 66 nya områden

Sammanställning av antal förändringar, exklusive restområden

Kommun	Antal områden 2001-01-01	Antal områden som delas 2010	Antal nybildade områden	Antal flyttade områden i listan	Antal områden 2011-01-01	Gräns- eller GIS justeringar
Botkyrka	52	1	2		53	
Danderyd	23	0	0		23	
Ekerö	22	0	0		22	
Haninge	47	3	7		51	
Huddinge	43	0	0		43	
Järfälla	39	0	0		39	
Lidingö	38	0	1	1	39	1
Nacka	59	0	0		59	
Norrtälje	71	0	0		71	
Nykvarn	3	0	0		3	1
Nynäshamn	26	0	0		26	
Salem	11	0	0		11	
Sigtuna	44	5	13	2	52	
Sollentuna	37	0	0		37	
Solna	51	9	22		64	8
Stockholm	407	10	22		419	1
Sundbyberg	20	1	3		22	
Södertälje	64	1	2		65	2
Tyresö	29	3	7		33	
Täby	54	1	2		55	
Upplands-Bro	21	3	8	1	26	
Upplands Väsby	30	0	0		30	
Vallentuna	28	3	6	2	31	1
Vaxholm	18	0	-1	1	17	1
Värmdö	31	6	16		41	
Österåker	30	1	3		32	
Summa länet	1298	47	113	7	1364	15

Framför allt delningar av befintliga områden har förekommit men även gränsjusteringar i tomma områden och mellan kommuner, samt namnändringar. Antalet basområden ökade vid revideringen 2010 med 66 till 1364. För övrigt består områdesindelningen av ett antal restområden, vanligen ett i varje kommun.

Kodning av områden på olika nivåer

Basområdena har som identitet en 7-ställig kod som löper inom Stockholms län. Koden har en hierarkisk konstruktion, så att större områden fås genom varje högre nivå av koden. Nivå 2 ger t.ex. kommuner, nivå 4 församlingar.

Systemets områdesnivåer har successivt utökats med nya "siffernivåer" med allt fler positioner vid de allt längre gående uppdelningarna. Koder bestående av nuvarande sifferkombinationens fem första siffror har använts sedan 1965, och

de sex första sedan 1970. Vid 1995 års basområdesrevidering tillkom en 7:e siffra som dock endast användes för områden i Stockholm stad vid det tillfället (18 stycken 6-sifferområden delades då i 37 stycken 7-sifferområden).

Stockholms stad har tidigare använt basområdeskoderna även i sitt eget NYKO/områdesdatasystem. Övriga kommuners NYKO stämmer ofta inte överens med de äldre koderna.

Omnumreringar 1997 och 2010

När områdesindelningarna gjordes 1995 upprätthölls inte alltid 5-siffernivån. Nummerbrist vid kodsättningen av nya områden medförde i några fall att sammanhängande områden fick olika 5:e siffra medan helt åtskilda fick samma. Ett fåtal omnumreringar gjordes därför 1997. Utöver de fall där omnumrering gjordes p.g.a. församlingsändringar, gjordes ändringar i tre kommuner (i Nynäshamn delades även tre basområden för bättre anpassning till kommunens nya NYKO).

I Stockholm var de 6-siffriga basområdena indelade i NYKO-kvarter numrerade med 3-siffriga nummer (inom basområdet). Vid uppdelningen i 7-siffriga basområden omnumrerades kvarteren så att kvartersnumrets 100-talssiffra kunde användas som basområdets 7:e siffra. De basområden som hade fler än 99 kvarter (inklusive ett för traktnamnsfastigheter) blev utan omnumrering oegentligt uppdelade i 7-sifferområden (ej alltid geografiskt sammanhängande). Därför delades fem tidigare basområden med fler än 99 kvarter i vardera två nya basområden (7-siffriga) vid revideringen 1995. De tidigare basområdena finns kvar som sekundärområden (6-siffriga).

Vid omnumrering av basområden, liksom vid bildandet av nya, väljs alltid tidigare oanvända nummer. Vad gäller församlingar och 5-sifferområden accepteras dock i vissa fall att omfattningen ändras för ett område med visst nummer.

Vid revideringarna 2010 slopades i princip beaktandet av församlingsindelningen, i det avseendet att de församlingar som slagits ihop men inte tillhört samma 3-siffernivå inte numrerats om utan behållit sina gamla nummer och därmed åtskilts i den nya förteckningen. När det gäller Stockholms stad har dock USK AB valt att numrera om Kista (fg) 2260 till Spånga-Kista (fg) 2242 efter sammanslagningen av Spånga (fg) 2240 och Kista (fg) 2260 till Spånga-Kista (fg).

Ett fåtal basområden som ändrat karaktär p.g.a. omfattande ny bebyggelse eller annan utveckling och expansion har flyttats i förteckningen och nummerändrats i position 5,6,7. Dessutom har betydande namnändringar gjorts i framför allt Solna, där i flera fall gamla namn bytts ut som hängt kvar och som med tiden blivit missvisande. Detta gäller även i delar av andra kommuner som reviderats.

Kartorna

Kartdelen innehåller flerfärgskartor sammansatta av kartsikt från i huvudsak GSD Terrängkartan (Gröna kartan) från Lantmäteriet (1:50 000). Gränser, områdesnamn och områdesnummer har tryckts i svart, blått och grönt. Allt utom områdesindelningen är en bakgrundskarta där man kan avläsa gränser i förhållande till annan kartinformation.

De 34 kartorna är tryckta i A3-format, varav två i skala 1:25 000 (Stockholms innerstad och Solna-Sundbyberg), 19 stycken i skala 1:50 000 (hela kommuner eller tätortsdelar) samt 13 kartor (översikter över vidsträckta kommuner) i skala 1:100 000. Dessutom finns ett blad med länskartan och teckenförklaringar.

För varje basområde redovisas 6 eller 7-sifferkod (se områdesförteckningen) och i mån av plats även namnet. I vissa fall har vid utrymmesbrist de tre första siffrorna i koden utelämnats. Gränser och namn för kommuner har lagts in på kartan för att tjäna som geografisk stomme.

Utöver kartsikten från Terrängkartan har namnskiktet från GSD Översiktskartan (Röda kartan) från Lantmäteriet (1:250 000) använts.

Småhus- och fritidshusbebyggelse visas med ett bebyggelsemönster som bildats av att varje fastighet ritats ut som en liten kvadrat. Det utritade är således inte hus, utan kan vara t.ex. en större fastighets, eller ett obebyggt markområde, centralpunkt. Genom övertäckning med döljande ytmarkeringar för tätare bebyggelse syns på kartan i huvudsak småhus. Det kan utläsas om området har radhusbebyggelse. För fritidshus (enligt Terrängkartans klassning) är bebyggelsemönstret utritat ovanpå en gul bottenfärg.

Övriga kartmarkeringar är hämtade från Terrängkartans skikt för:

Land-vatten, strand, vattendrag	(3 skikt)
Sluten bebyggelse, höghusbebyggelse	(2 skikt)
Banor, stationer	(2 skikt)
Industriområden, större byggnader, flygplatser	(3 skikt)
Allmänna/enskilda vägar, gator, parkvägar	(4 skikt)
Öppen mark (åkermark + fruktodling + annan öppen mark)	(1 skikt ur 3)

Områdesförteckning till Basområden 2011-01-01

Tabell 1: Basområden Områdesnamn efter kod (på karta och för överordnade nivåer) samt indelningshistorik

För indelningen av Stockholms län finns en regional kod. Ett basområde anges med en 7-siffrig kod. Kodens siffror anger basområdets tillhörighet till området på alla överordnade indelningsnivåer. Dessa nivåer benämns efter antalet siffror i koden. Med områden på nivå 5 (eller 5-sifferområden) avser man t ex stadsdelarna i Stockholm eller motsvarande områden i övriga länet.

I tabell 1 redovisas kod och namn för alla områden utom för de icke-geografiska restområdena (på församling skrivna etc.). Dessa är inte heller medräknade i nedanstående antalsuppgifter.

<i>Områdesnivåer enl. regional kod för Stockholms län</i>			<i>Exempel:</i>	
<u>Nivå</u>	<u>Antal omr</u>	<u>Områdestyp</u>	<u>Kod</u>	<u>Namn</u>
1	6	Regiondel	1	Inre staden (Sthlm)
2	32	Stadsområde i Stockholm och kommun i övrigt	12	Östermalms-omr
3-4	138	Församling	123	Oscar (fg)
5	500	Stadsdel i Stockholm och motsv. i övriga länet	12302	<u>Djurgården</u>
6	1 224	Sekundärområde	121 015	Stureplan
7	1 298	Basområde	121 015	1 Stureplan Ö

Före 1995 var basområdeskoden 6-siffrig. Vid indelningsrevisionen 1995 ändrades den till 7-siffrig genom att alla koder utökades med en nolla efter det tidigare 6-siffriga numret. Ett antal basområden delades även då (eller i några fall 1997) varav de flesta nya områden fick nya 6-siffriga koder följda av siffran 0. Vid delningen av 23 områden fick dock de nytillkomna områdena det delade områdets 6-siffriga kod följt av siffran 1, 2 eller 3 (som 7:e siffra).

Av utrymmesskäl har på kartorna de basområden som har 0 som 7:e siffra be-tecknats med enbart 6 siffror. De övriga anges med 7 siffror. De tre första siffrorna (församlingsnumret) kan vara utelämnade om de ej ryms på kartan, men är oftast desamma som grannområdets.

Tabell 1 redovisar områden i ordning efter den regionala koden. De två första siffrorna i koden bildar (utom för Stockholm) ett kommunnummer. På bladen i kartboken anges detta nummer och bladen är om möjligt ordnade efter detta.

Beträffande den i tabell 1 redovisade indelningshistoriken med bl.a. olika områdeskoder och bokstavs-beteckningar vid områdesdelningar, [se sidan 48](#).

Tabell 1: **Basområden**

Områdesnamn efter kod (på karta och för överordnade nivåer) samt indelningshistorik

Enligt indelning 2011-01-01